
ÖTÜKEN

TARİHİMİZDEN HİKÂYELER

BOZKURT

Hasan Erdem

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1529
EDEBÎ ESERLER: 792

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI: 16267

ISBN: 978-605-155-940-7

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Ayşegül Büşra Paksoy

Kapak Tasarımı: Ceyhun Durmaz

Resimleyen: Volkan Akmeşe

Dizgi-Tertip: Damla Acar

Baskı: PELİKAN BASIM MATBAA VE
AMBALAJ SANAYİ TİC LTD ŞTİ
Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Odin İşmerkezi No28/1
Zeytinburnu /İstanbul
SERTİFİKA NO: 40619

İstanbul - 2020

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

HASAN ERDEM; 30.01.1961 yılında Tekirdağ ili Hayrabolu ilçesi Kutlugün köyünde doğdu. İlkokul, ortaokul ve liseyi Eskişehir'de okudu. Askerden geldikten sonra Bursa'da otomotiv sektöründe üretim yapan bir firmada 25 yıl güvenlik şefi olarak çalıştı ve 2008 yılında emekli oldu. Hâlen Bursa'da yaşayan yazar, emekli olduktan sonra yıllardır üzerinde çalıştığı tarihî roman yazımına yöneldi. Bilhassa Balkanlardaki Türk akıncılarını konu edinen romanları geniş kitleler tarafından beğenilerek okunmaktadır.

Eserleri:

- *Şar Dağının Kurtları*, Ötüken Neşriyat, 2015 (3. Baskı)
- *Argos Kalesi*, Ötüken Neşriyat, 2017 (3. Baskı)
- *Kızıl Atın Süvarisi*, Ötüken Neşriyat, 2014 (3. Baskı)
- *Balkan Şahini*, Ötüken Neşriyat, 2017 (2. Baskı)
- *Otranto 1480 Mahşerin Son Atlısı*, Ötüken Neşriyat, 2016 (2. Baskı)
- *Atilla'nın Kalkanı*, Ötüken Neşriyat, 2017 (3. Baskı)
- *Atilla'nın Kargısı*, Ötüken Neşriyat, 2018
- *Atilla'nın Kamçısı*, Ötüken Neşriyat, 2019
- *Tarihimizden Hikâyeler*, Ötüken Neşriyat, 2019

İÇİNDEKİLER

VERTİZO ARSLANI / 9

•

BABA ÖĞÜDÜ / 23

•

BOZKURT / 35

•

PADİŞAHLARIN AKRABALARI OLMAZ / 59

•

HAÇOVA / 69

•

İNTİKAM YEMİNİ / 81

•

AKMA TUNA / 95

•

ALEMDAR'IN GÖZYAŞLARI / 109

VERTİZO ARSLANI

EYLÜL ayının ortalarıydı. Kutsal Roma İmparatoru 1. Ferdinand'ın Viyana'daki kıvrımlı bağlantıları, ince sütunları olan muhteşem sarayının kabul salonunun kapısından geçip içeri giren General İvan Koçyani sert adımlarla yüksek tavanlı salonun ortasına doğru ilerledi. Değerli mücevherlerle süslenmiş gösterişli tahtında azametle oturan Ferdinand, keskin bakışlarını etrafında toplanmış olan danışmanlarından ayırıp imparatorluk ordusu komutanına doğru çevirdi.

İmparatorunun kendisini niçin çağırttığını çok merak eden Koçyani gösterişli tahta yedi adım kala durdu ve yarı beline kadar eğilip imparatorunu selamladı. Tahtının kolçağına dayanıp öne doğru eğilen Ferdinand'ın bıçak gibi ince dudakları aralandı.

- General, Ösek ve civarını işgal eden Türkler burnumuzun dibine kadar sokuldular. Sizden istediğim Türklerin yuvalandığı Ösek Kalesi'ni Türklerden geri almanız ve onları sınırımızdan uzaklaştırmanızdır. Ne kadar askere ve paraya ihtiyacınız varsa alın, bir an evvel bu işi başarın. Türkler Ösek'ten çıkarılmazlarsa çok yakında kaleyi bir sıçrama tahtası gibi kullanarak topraklarımızı da işgale girişebilirler.

"Güveninizi boşa çıkarmayacağım haşmetli imparatorum." diyen General Koçyanı yerlere kadar eğilip tekrar imparatorunu selamladıktan sonra

ardına döndü, sert adımlarla taht salonunun iki kanatlı ahşap kapısına doğru ilerledi.

Gözlerini kısıp kibirli generalinin ardından bir süre bakan Ferdinand;

- Ösek Kalesi'ni bir avuç Türk savunuyor. Bu kolay görevi başaramazsan sonuçlarına da katlanırsın, diye mırıldandı ama danışmanları imparatorlarının ağzından çıkanları duymadı.

***

1537 yılı ekim ayının ilk günleriydi. Vakit gün ortasını geçmişti. Tuna Nehri kenarındaki bir buruna inşa edilmiş olan otuz burçlu Semendire Kalesi'nin komutanı Yahyapaşazade Malkoçoğlu Mehmet Paşa, Fetih camiinden çıktı ve yanındakilerle birlikte, meydanın solundaki Sultaniye medresesine doğru ilerledi.

Kalın kaşları çatık Mehmet Paşa taş medresenin kapısına vardığında geniş meydanı fırtına gibi geçen bir süvari Paşa'nın yanında bitti. Öfkesi burnunda Mehmet Paşa hışımla atlıya doğru döndüğünde, süvari son derece çevik bir hareketle, sağrısı terli, ağzı köpükler içindeki yağız atından atladı ve yere diz vurup Semendire Sancakbeyi'ni selamladı.

Üstü başı toz toprak içindeki süvariyi tanıyan Mehmet Paşa'nın sert yüz hatları yumuşadı.

- Çok önemli bir şeyler olmasa, sen bu güzelim atı bu kadar zorlamazdın, Yusuf. Neler oluyor?

- Başbuğ, Avusturya Arşidüklüğü ve vasalların oluşturduğu kalabalık bir ordu Ösek üzerine ilerliyor.

- Habsburg ordusunun komutanı kim ve şu anda neredeler?

- Bu kalabalık ordunun başında General İvan Koçyani var. Sayıları elli bine yakın düşman ordusu Dakova'da konakladı. Seyyar bir Hırvat şarap satıcısı kılığında aralarına karışmayı başardım ve nihai hedeflerini öğrendim, başbuğ. Askerler sınırdaki Ösek Kalesi'ni kuşatmaya gidiyorlar.

Devletine büyük hizmetleri bulunan ve Balkan milletlerinin dillerini çok iyi konuşan Osmanlı casusu Yusuf'un sırtını okşayan Malkoçoğlu Mehmet Paşa, omuzlarından tutup Yusuf'u ayağa kaldırdıktan sonra yanındakilere doğru döndü.

- İmparator, ordularının başkomutanını üzerimize salmış. Koçyani yaman bir düşmandır. Kaybedecek vaktimiz yok. Hazırlıklarımızı tamamlayıp Habsburg ordusunun yolunu kesmeli, düşmanın sınırımızdaki Ösek Kalesi'ne ulaşmasını ve kaleyi ele geçirmesini önlemeliyiz.

- Haklısınız paşam. Ancak Yusuf, düşmanın çok kalabalık olduğunu söylüyor.

Dalgın ve düşünceli bir hâlde gümüş sakalını okşayan Semendire kadısı Yahya Efendi'ye gülümseyen Mehmet Paşa;

- Düşmanın sayısından ürküp harekete geçmezsek önce Ösek'i sonra da Semendire'yi kaybederiz. Çünkü bölgede düşmanı karşılayacak bizden baş-

ka kuvvet yok. Kalede çok az bir kuvvet bırakıp geri kalan askerlerimle Habsburg ordusunu hiç beklemedikleri bir yerde vuracağım.
dedikten sonra tekrar Yusuf'a döndü:

- Yusuf dinlenecek vaktin yok. Atını değiştir ve Ösek Kalesi'ne git, kale dizdarını bul ve durumu ona da anlat. Ösek'teki kale muhafızları akovo yolu üzerindeki Gorjani'de bize katılsınlar. Oradan da uçlarda dolaşan kardeşim Ahmet Bey'in karargâhına geç. Kardeşim ve akıncıları oyalanmadan yardımımıza koşsunlar.

Semendire Sancakbeyini selamlayan Osmanlı casusu Yusuf, yorgun atının dizginlerini koluna doladıktan sonra atını değiştirmek için ahırlara doğru yöneldi.

Sultaniye medresesinin önünden geri dönen Mehmet Paşa, oğlu Arslan ile yoldaşı Osman'ın meydanın köşesinden çıkıp medreseye doğru ilerlediklerini görünce durup arkalarından seslendi. On dört yaşındaki Arslan ve arkadaşı Osman koşarak Paşa'nın yanına ulaştılar ve Sancakbeyini saygıyla selamladılar.

Kavisli kaşlarını çatıp sağlam gövdeli iki gence sertçe bakan Mehmet Paşa;

- Hocanız Hacı Veli ikinizden de şikayetçi. Medreseye pek uğramıyor, dersleri ihmal ediyor ve dağda bayırda at koşturuyormuşsunuz. Kulaklarınızı açın ve beni iyi dinleyin. Pek sevdiğiniz silah eğitimleri ile bedeninizi geliştirirken derslerinizi iyi çalışarak, hocalarınızı can kulağı ile dinleyerek

beyninizi ve ruhunuzu da geliştireceksiniz. Bugün size iyi bir ders verecektim ama topraklarımıza giren ve Türk kalelerinin üzerine yönelen Habsburg ordusunu durdurmam gerekiyor. Kurtulduk sanmayın. Sizinle dönünce ilgilenecek ve derslerinizi ihmal ettiğiniz için gereken cezayı mutlaka vereceğim, dedi.

- Paşa baba, orduya bizi de al. Kan kardaşım Osman'ın ve benim attığımız oklar daha hiç hedeflerinden şaşmadılar.

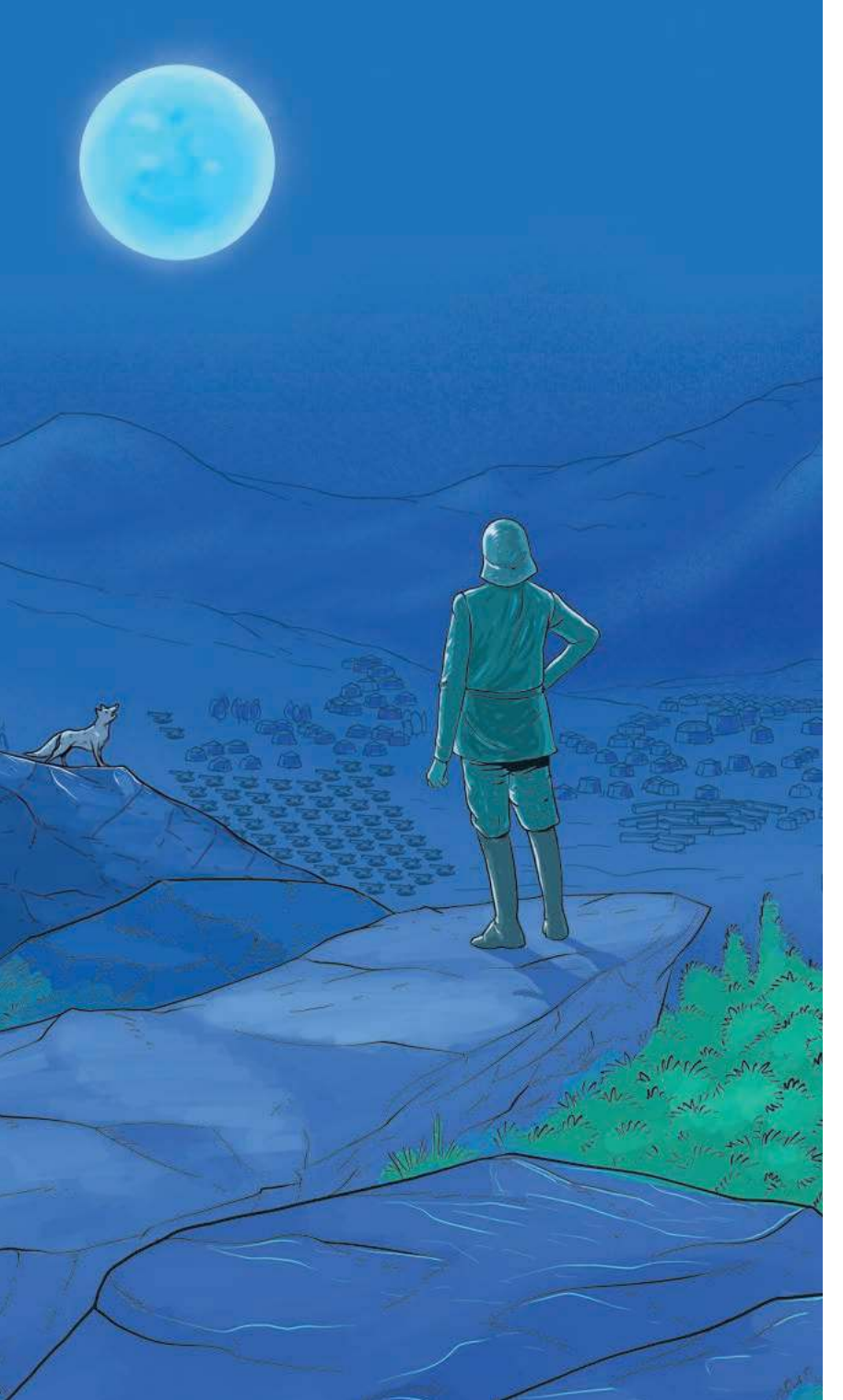
Oğlu Arslan'ın heyecanla ışıldayan kara gözlerine bakan Mehmet Paşa'nın yüz hatları yumuşadı.

- Daha değil evlat, daha değil. Henüz çok gençsiniz. Semendire'deki Türk çocuklarının silah ustası olan Çolak Mürsel'in sizleri çok iyi yetiştirdiğini biliyorum ama daha hazır değilsiniz. Birkaç yıl sonra bizimle at sürer, akına ve savaşa katılır, kılıç savurursunuz. Kılıç tutan ellerinizin kalem de tutması gerekiyor. Şimdi medreseye gidin ve günlerdir yanına uğramadığınız hocanızın elini öpüp onun gönlünü alın.

Mırın kırın eden oğlunu ve arkadaşını "İşim çok, sizinle uğraşamam." diyerek başından savan Malkoçoğlu Mehmet Paşa kalenin kışlasına gitti ve etrafına topladığı subaylarına emirler yağdırmaya başladı.

***

BOZKURT

VAKİT gece yarısını geçmişti. Gökyüzünde asılı gibi duran dolunay, parlak sarı ışıkları ile yeryüzünü loş bir aydınlığa boğuyordu.

Ter ve toz içindeki Binbaşı Eşref, Arapgediği'ni işgal eden 23. Tümenin yorgun askerlerini mevzilerine yerleştirip son emirlerini verdikten sonra tepenin sırtına çıktı. Düz bir kaya parçası bulup üzerine oturan Binbaşı, yavaş hareketlerle gümüş tabakasından çıkardığı sigarayı parmaklarının arasında yuvarladıktan sonra yaktı. Sigarasından derin bir nefes çeken Binbaşı Eşref kırlaşmaya başlamış uzun sarkık bıyıklarını kalın parmaklarıyla okşadı, çukura kaçmış kahverengi gözlerini tepenin altındaki Yunan kampına dikip derin düşüncelere daldı.

24 Ağustos'ta Başkomutan Mustafa Kemal Paşa ile İsmet ve Fevzi paşalar Şuhut'a gelmişler ve 26 Ağustos sabahı saat beşte Türk topçularının cehennem ateşiyle büyük saldırı başlamış, ilk anda Tınaztepe, Belentepe, daha sonra da Kırcaarslan tepeleri düşmandan temizlenip ele geçirilmişti.

Türk ordusu kurşun ve şarapnel yağmuru altında ilerleyişini sürdürmüş, 27 Ağustos günü aşılmaz denilen siperlerinden düşman sökülüp atılmış, Sincanlı ovasından kuzeye doğru sürülmüş, birçok esir ve mühimmat ele geçirilmişti.

28 Ağustos'ta 23. Tümen, geri çekilen düşmanın 4. Tümeninin yürüyüş koluna saldırıp perişan

etmişti. Akşam saatlerinde düşmanın attığı her adımı izleyen Türk keşif kollarından gelen haberlere göre büyük kayıplar veren Yunan askerleri tüm cephelerde tamamen dağılmış, mühimmatlarını, arabalarını, toplarını ve diğer ağırlıklarını arkalarında bırakıp Dumlupınar istikametine doğru kaçmaya başlamıştı.

29 Ağustos sabah saatlerinde 2. Ordu, Hasanköy, Elibulak, Hamurköy, Çalköy hattının kuzeyine doğru çekilen düşmanı takibe başlamıştı. Eskişehir bölgesinde de bozguna uğrayan düşmanın Dumlupınar'da tutunmasını önlemek için 1. Kolordu Tazılar, Toklu hattı ile Bakırcık, Arapgediği hattı arasında batıya doğru ilerleyerek düşmanın kaçış yollarını kesmişti.

Hızlı ve şiddetli bir saldırı başlatan Türk ordusu, dört gün boyunca bir kasırga gibi esmiş ve düşman kuvvetlere karşı üstünlüğü ele geçirmişti. Gece gündüz demeden, cehennem sıcağına, üzerlerinde uçuşan uçaklardan atılan bombalara, tepelerine yağan top, vücutlarını hedef alan tüfek ve mitralyöz mermilerine aldırmadan işgalci Yunan kuvvetleriyle çarpışan askerler ve subaylar dinlenmeye ve uyumaya pek fırsat bulamamışlardı. Ancak büyük bir özveri ile dövüşen tümenlerin asker ve subaylarının hiçbir ferdi de yorgunluk belirtisi göstermiyordu. Çünkü siperlerinden söküp atılan düşman kuvvetleri, çok güçlü mevzilerin arkasına sığınmış olsa da bir araya toplanmış ve imha edilmeyi bekliyordu.

Karahisar'ın güneyinde elli ve doğusunda otuz kilometre uzunluğundaki savunma cepheleri düşen Yunan kuvvetlerinin Aslıhanlar'a doğru çekilirken etrafı ateşe vermesi ve masum insanları katletmesi ise takibi sürdüren Türk askerlerinin öfkesini iyiden iyiye arttırmıştı.

Biten sigarası parmaklarını yakınca düşüncelerinden sıyrılan Binbaşı Eşref'in bıçak gibi keskin dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. Büyük bir cesaret ve fedakârlıkla düşmana hiç hissettirilmeden düşman hatlarının gerilerine sarkmayı başaran ve mevzi alan Türk birlikleri ve Türk süvarileri düşmanın bütün kuvvetlerini kuşatmış ve Yunanlıların kaçış yollarını tıkamıştı.

Süvari subayı Eşref Bey "Yarın… Yarın büyük gün." diye mırıldandıktan sonra yeni bir sigara yakmak için tabakasına uzandığında tepelerde yankılanan vahşi bir uluma sesi duyunca durdu. Başını kaldırıp kulaklarını dikti, gözlerini uluma sesinin geldiği yöne çevirdi ama bir şey göremeyince kaslı bacaklarının üstünde doğrulup ayağa kalktı. Uluma devam ediyordu. O anda gökten bir yıldız kayınca korku nedir bilmeyen Binbaşı Eşref bir an için ürperdi. Yorgunluğunu unutan ve kekik kokan havayı ciğerlerine dolduran Binbaşı Eşref koşar adımlarla sesin geldiği kayalıklara doğru yönelince, kuru toprağı döven sert adım seslerinden ürken bir baykuş çalılıklardan havalanıp yamaçlara doğru yükseldi. Soluk soluğa kalan binbaşı tepenin keskin sırtına ulaşınca, Yunan kuvvetlerinin